

There are no translations available.

ВЕКЪТ НА ОРФЕЙ

Писателят Никола Гигов в своята книга „Тайната на Орфей“ [\[1\]](#) убедително доказва, че Орфей не е мит, а историческа личност. Той е тракийският върховен жрец и цар и е живял през XIII в. пр. н. е., едно поколение преди Троянската война: „Орфей е странствувал много и е пренасял учението си. Той слязъл от Родопския храм-святилище, прекосил Гърция, запознал се с древната критска култура, бил е на остров Самотраки, където се провеждали прочутите мистерии на кабирите, посетил е Финикия, Мала Азия, Египет. Там се запознава с древната Тива и Храма на Карнак, храмовете на Озирис и Амон Ра. Бил е в древния Гнербах – наречен Град на слънцето. Учил се е в Храма на Карнак. И едва по-късно станал аргонавт. Всичко това се е случило през XIII в. пр. н. е. – векът на Орфей”

Ето така в няколко реда е описан животът на човека, който до голяма степен е положил основите на философията и културата не само на съвременна Европа, но и на целия ни съвременен свят. Родители на Орфей са Ойагър и Калиопа – музата на епическата поезия. Според Едуард Шюре [\[2\]](#) Орфей се е родил в селище до святилището на Дионис. Той бил отгледан от една жрица в храма, която го обучила не само по въпросите на тайнствата, но и по музика и поезия. След като продължил обучението си в Египет, Орфей се завърнал отново в своя храм в Родопите. Той имал своя килия (стая) в храма. Там държал съндъците с многобройни папируси с египетски йероглифи и финикийски букви, както и книги, написани от него на гръцки език и на езика на бесите. Тези книги съдържали неговите поеми, религиозни химни, описание на билки и медицински съвети, изследвания на камъните и земетресенията, неговите пророчества, неговата „Аргонавтика”.

Огромното влияние на Орфей са дължи не само на участието му в похода на аргонавтите, но и на неговия неповторим талант на музикант и певец, на прорицател. Той пренесъл дионисиевите мистерии на о. Елевсин и на о. Самотраки. Извършил

посвещение на гърци в тайните на мистериите. Благодарение на неговите усилия светилището в Делфи станало централно и обединително за целия гръцки свят.

Реформирането на култа към Дионис, който бил променен по посока намаляване на жертвоприношенията, предизвикало гнева на тракийските жреци. Орфей призовавал да не се пролива кръв. Той смятал, че не с меч, а с музика и любов може да се завладее светът: „Мой бог е любовта!”, предава в стиховете и песните си Орфей. Тринадесет века преди Исус той изричал: „Помощ на слабите, утешение на страдащите, надежда за всички.”

---

[1] Вж. „Тайната на Орфей”, изд. „Хелиопол”, 2007 г., стр. 60

[2] Френски изследовател и познавач на древните легенди и предания, роден през 1843 г. в Страсбург, написал книгата „ Les grands initiales”, преведена през 1981 г. на гръцки език

Свилен Топчиев - СКАЗАНИЕ ЗА БЕСИТЕ, ОРФЕЙ И ДИОНИСИЕВОТО СВЕТИЛИЩЕ